

Om en våg av ärlighet svepte fram över världen!

Ämneslärarinnan Greta Manne, Göteborg, författaren Olof Seger, Stockholm, folkskollärarinnorna Anna Gumell, Kristinehamn, och Karin Helsing, Borås.

För att Sverige skall bli moget att ta upp ett folkförsoningsarbete ute i Europa är det nödvändigt med en inre livskvalité i folket, som kan bära upp det arbetet. Det fordras då en omdaning av den enskilda människan.

Detta yttrades av läroverksadjunkt Sven Fraenki, Kristinehamn, i ett anförande vid en lärarkonferens, som Oxfordgruppen anordnat i Uppsala under påskhelgen och som avslutades på tisdagen.

Omkring 140 läroverks- och folkskollärare från hela landet samt några studenter hade samlats för att utbyta erfarenheter om karaktärsfost-
ran och för att se hur lärarna själva skulle kunna ta ett vidgat samhälls-
ansvar. I inbjudan till konferensen påminnes om den aktuella fredsdis-
kussionen och frågan framkastades hur vi skall kunna bli skickade att
som folk göra vår insats.

Vem skall sätta i gång
om inte vi lärare.

Var skall denna omdaning börja, om

Den upphöjs till legitimt vapen. Vad skulle inte ske i världen om det kom en våg av ärlighet och rent spel? Att fostra ärliga människor är en av våra främsta uppgifter just nu. Bakom varje system och samhällsinstitution sitter en människa — och det är på henne det beror. Det gäller i dessa dagar att vi lärare får ett större perspektiv på vår uppgift och ser våra möjligheter att fostra nya människor till ett nytt samhälle. Också bakom varje kateder sitter en människa. Själviskhet och oärlighet i hemmet har en fruktansvärd förmåga att "rinna ut" över katedern in i skolarbetet och sedan vidare till barnens hem. Som en löpeld sprider det sig i hela samhället. För att vi här skall kunna anlägga en moteld måste vi bli sanna om oss själva och se efter hur det står till med vår egen ärlighet och osjälviskhet.

Det finns många sätt för en lärare att ta samhällsansvar. En lärare berättade om hur han i nykterhetsnämnden fått ta hand om unga fylle-
rister. När pojkar möter sin gamla lärare där skäms de grundligt och kommer inte så gärna tillbaka. Folkskollärarinnan Karin Helsing, Borås, hade en dag förstått vikten av att varje människa verkligen kommer på sin rätta plats i samhället. Hon hade då samlat sina barns föräldrar hemma hos sig tillsammans med stadens yrkesvägledare. Man hade gått igenom barn för barn, deras förutsättningar både fysiskt och intellektuellt och tillsammans försökt se vad de bäst passade för. På så sätt hade också föräldrarna fått den rätta inställningen till yrkesvalet. Det är en viktig uppgift för

(Forts. å sid. 9)

Om en våg av ärlighet...

— Fortsättning från 8:de sidan. —

en lärare att hjälpa barnen fram till deras bestämmelse som yrkesmän.

Nödvändigheten av ärligt tänkande.

Den enskilda människans omdaning blir ytterst en fråga om att föra henne i kontakt med en allmängiltig utom-mänsklig auktoritet. Flera av konferensdeltagarna framlade nödvändigheten av stillhet och ärligt tänkande i skolan såväl som i hemmet. Genom att ta tid till stillhet får Gud möjlighet att ingripa i ens liv och leda det. Folkskollärarinnan Stina Jansson från Kristinehamn berättade hur hon under fem år tillsammans med barnen tänkt igenom skolarbetet och olika svårigheter, som uppkommer i en klass. Elever har på det viset utan lärarens tvång klarat upp sina oegentligheter och vänjt sig vid att vara ärliga. Det har blivit en ny trygghet hos dem. När jag började använda "stilla stund" i skolan trodde jag det bara var en ny metod för att skapa samarbete där, men jag har märkt att dess verkningar kan sträcka sig också till hemmen och samhället. Föräldrarna har berättat, hur deras barn börjat ta ansvar för sina hem och sina lekkamrater.

En annan lärarinna berättade hur eleverna också börjat ta ansvar för henne och för undervisningen sedan man infört stunder av ärligt tänkande. Sedan de klarat upp sina personliga besvärligheter har de haft mer tid över för att tänka på andra. Ett samarbete mellan eleverna har kommit till stånd så att de som har lätt för sig hjälper de andra med läxorna.

När fusket försvann ur klassen.

Läroverksadjunkt Maj Ljunggren, Haparanda, kunde berätta om en ny öppen anda i klassen sedan hon börjat med regelbunden stillhet. En termin hade några kvarsittare kommit

med i klassen och spred en otrevlig anda där. Det blev allt fler elever som började fuska. Det var inte roligt för jag eleverna att vi som vanligt skulle ta itu med det. Men en dag föreslog jag eleverna att vi som vanligt skulle tänka igenom saken och var och en skrev ned två frågor: Varför fuskar jag? och hur skall jag göra för att övervinna fusket? Efteråt bad eleverna själva att få tala om vilka tankar de kommit fram till. Det var märkligt att se hur de själva tänkt ut precis det jag skulle vilja säga till dem. "Den gången försvann allt fusket i klassen". sa' en elev efteråt.

Läste latin — och blev tvättsakkunnig!

Folkskollärare Klas Broms, Arjäng, yttrade bl. a.: Det blir en naturlig följd för oss lärare att ta större samhällsansvar, när vi se, hur bristfällig den miljö är till vilken vi skicka ut vår ungdom.

Detta har bl. a. fört in mig i kommunalfullmäktige. När jag satt och läste latin i en studentlya, trodde jag inte att jag nu skulle vara tvättstuge-sakkunnig! Vi ha bildat ett ungdomsråd i Arjäng. Det har satt ungdomarna i rörelse och skapat samarbete i hela köpingen.

Det var överraskande många lärare landet runt som kunde berätta liknande historier om hur ett nytt moment i karaktärsfostran kommit fram genom stunder av gemensamt ärligt tänkande. Att sända ut årskull efter årskull av ungdomar som lärt sig vara ärliga, fria och ansvarskännande, är en stor uppgift för våra lärare. På det viset kan Sverige bli rustat att nå sin bestämmelse som folkförsonare.